

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 7Co/12/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1112227525
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 02. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Blanka Podmajerská
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2016:1112227525.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Blanky Podmajerskej a členov senátu JUDr. Blanky Malichovej a JUDr. Branislava Krála, v právnej veci navrhovateľa: X.. V. K., D. A. XX, XXX XX D., zastúpeného: PERSPECTA Legal, s.r.o., advokátska kancelária, so sídlom Tomášikova 23/C, 821 01 Bratislava, IČO: 36 668 745, proti odporcovi: Komunálna poisťovňa, a.s., Vienna Insurance Group, so sídlom Štefánikova 17, 811 05 Bratislava, IČO: 31 595 545, o zaplatenie 471,12 euro s príslušenstvom, na odvolanie navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Bratislava I zo dňa 3.4.2014, č. k. 4C/162/2012-80, jednohlasne (pomero hlasov 3:0) takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvého stupňa sa potvrdzuje.

Odporcovi sa nepriznáva náhrada trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

V napadnutom rozsudku súd prvého stupňa zamietol návrh navrhovateľa, ktorým sa domáhal uložiť odporcovi povinnosť zaplatiť mu sumu 471,12 euro spolu s 9% ročným úrokom z omeškania ročne za obdobie od 23.3.2012 do zaplatenia a trovy konania vzniknuté mu uplatnením nároku súdnou cestou. O trovách konania rozhodol s použitím § 142 ods.1 O.s.p. a plne úspešnému odporcovi právo na ich náhradu nepriznal.

Zamietajúci výrok vo veci samej právne odôvodnil § 427 ods.1,2, § 428 zák. č. 40/1964 Zb. v platnom znení (ďalej „Obč. zákonník“), § 4 ods.1,2,3,4, § 15 ods.1 zák. č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a vecne tým, že zo strany navrhovateľa nebol nárok riadne preukázaný. Z dokazovania vykonaného pred súdom v rozsahu dôkazných návrhov účastníkov mal preukázané, že spol. JAMADOS s.r.o. ako držiteľ vozidla W. Q., EČ: I. XXXCI (C. C. I.) a V. K. ako držiteľ motorového vozidla Š. F., E.: D. XXX S. (vodič V. K.) spísali záznam o dopravnej nehode zo dňa 19.1.2012, v ktorom vodič nákladného vozidla uviedol, že zavinil nehodu a vodič osobného automobilu uviedol viditeľné poškodenia na laku kapoty a prasknutie čelného skla. Z poistného spisu odporcu vyplynulo, že spoločnosť JAMADOS s.r.o. ako poisťník uzatvorila poistnú zmluvu na poistenie zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla W. N. Q., E.: I. XXXCI s odporcom ako poisťovateľom. Odporca prostredníctvom spoločnosti SLOVEXPERTA s.r.o. vykonal dňa 25.1.2012 obhliadku vozidla so zápisom o poškodení vozidla navrhovateľa na kapote, maske a v prasknutom čelnom skle. Navrhovateľovi bola dodávateľom O. O. K. S. N. vyfakturovaná faktúrou č. XXXXX zo dňa 8.3.2012 suma 471,12 euro za opravu vozidla (materiál - čelné sklo, tesnenie, materiál na lakovanie a práca - výmena čelného skla, demontáž prednej masky, lakovanie prednej masky, lakovanie prednej kapoty, príprava na lakovanie). Odporca listom zo dňa 28.3.2012 (a následne listom zo dňa 2.5.2012 a 3.7.2012) oznámil navrhovateľovi, že jeho nárok vybavuje bez poskytnutia poistného plnenia, nakoľko ho považuje za nepreukázaný.

Súd prvého stupňa v odôvodnení rozhodnutia konštatoval, že v danom prípade si navrhovateľ ako poškodený uplatnil voči odporcovi nárok na náhradu škody z poistenia zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla, a teda uplatnil svoj nárok priamo voči poisťiteľovi vozidla, ktoré malo spôsobiť škodu v zmysle § 15 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení. V konaní bola spornou otázka existencie zodpovednosti poisteného za škodu (z hľadiska preukázania škody) ako aj otázka charakteru samotnej škodovej udalosti, t.j. či ide o okolnosť, ktorá má pôvod v prevádzke.

Súd prvého stupňa dospel k záveru, že vymrštenie kamienka (resp. kamienkov) spod kolies motorového vozidla je okolnosťou, ktorá má pôvod v prevádzke. Pri tejto úvahe vychádzal z názoru, že samotné odskočenie kamienkov spod kolies vozidla bolo spôsobené rotáciou kolies vozidla, pričom predmetná rotácia je sprievodným javom pohybu motorového vozidla. Bez rotácie kolies vozidla by nedošlo k "spojeniu" kamienkov a kolies vozidla a k následnému vymršteniu kamienkov; z toho dôvodu sa jedná o okolnosť majúcu povahu v prevádzke motorového vozidla. Vzhľadom k uvedenému sa prevádzateľ nemôže svojej zodpovednosti zbaviť v zmysle § 428 Občianskeho zákonníka.

Podľa názoru súdu prvého stupňa navrhovateľ však bol povinný pri uplatnení svojho nároku tento preukázať v zmysle § 15 ods. zákona č. 381/2001 Z.z.. Za preukázanie nároku voči odporcovi však nepovažoval súhlasné vyhlásenie oboch vodičov a ani samotné vyhlásenie jedného z nich o tom, že nehodu zaviniel. Z uvedeného dôvodu preto v konaní na návrh účastníkov konania vypočul svedkov V. K. - syna navrhovateľa (vodiča osobného motorového vozidla Š. F.) O. C. I. (vodiča nákladného motorového vozidla W. Q.). Z ich výsluchu však nevyplýval jednoznačný priebeh škodovej udalosti, svedkovia sa nezhodli v opise dopravnej nehody, navyše vodič nákladného vozidla vo svojej výpovedi uviedol, že zavinenie nehody z jeho strany bolo v zázname o dopravnej nehode uvedené z dôvodu, že to tvrdil vodič Š. F..

Proti rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie navrhovateľ žiadajúc, aby odvolací súd rozhodnutie súdu prvého stupňa zmenil, jeho návrhu v plnom rozsahu vyhovel a priznal mu právo na náhradu trov konania. V odvolaní konštatoval, že sa stotožňuje s odôvodnením rozhodnutia v časti, kde súd ustálil, že vymrštenie kamienkov spod kolies motorového vozidla, ktoré je v pohybe (teda koleso rotuje) je okolnosť, ktorá má pôvod v prevádzke motorového vozidla. Nestotožnil sa s odôvodnením rozhodnutia v časti, v ktorej prvostupňový súd deklaruje, že navrhovateľ nepreukázal zodpovednosť poisteného za škodu, pričom tento svoj názor odôvodnil tým, že tlačivo „záznam o dopravnej nehode“ nie je dostatočným dôkazom o tom, že vodič spôsobil nehodu, resp. spôsobil škodu. Súhlasné vyhlásenie vodičov na tlačive „záznam o dopravnej nehode“ je dostačujúcim dôkazom na preukázanie skutočnosti, že škoda vznikla a kto za ňu zodpovedá. Ustanovenie § 4 zák.č. 381/2001 Z.z. explicitne neuvádza dôkazy, ktoré ako jedinú slúžia na preukázanie nároku. Spísanie a podpísanie protokolu o nehode je uznaním nároku zo strany škodcu (poisťníka), čím prechádza dôkazné bremeno eventuálneho následného vyvrátenia týchto skutočností na škodcu. Riadnym vyplnením tohto tlačiva účastníci dopravnej nehody deklarujú skutočnosť, za akých k udalosti došlo, keďže len oni sú namiesto samom a len oni môžu potvrdiť, čo sa udialo a ako k udalosti došlo. To, že vodič nákladného vozidla si po 2 a štvrt' roku presne nepamätal ako k udalosti došlo je pochopiteľné, tým skôr, že sám vypovedal, že takýchto udalostí má veľa „každú chvíľu niekomu rozbije okno“. Skôr zarážajúce by bolo, ak by si na priebeh udalosti presne pamätal. Jeho výpoveď nemôže byť na ujmu navrhovateľa, nakoľko písomný dôkaz bol spísaný ihneď po udalosti, bol náležite vyplnený a je dôkazom preukazujúcim zodpovednosť poisteného za škodu. Na základe uvedeného konštatoval, že odporca neunesol dôkazné bremeno a nepreukázal opak, že k udalosti, ako ju uviedli účastníci kolízie, takto nedošlo a že poistený za škodu nezodpovedá. Mal za to, že súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a jeho rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odporca v písomnom vyjadrení sa k odvolaniu navrhovateľa navrhol, aby odvolací súd napadnuté rozhodnutie súdu prvého stupňa ako vecne a právne správne v plnom rozsahu potvrdil. Konštatoval, že vo veci súd prvého stupňa po vykonanom dokazovaní dospel k jednoznačnému záveru, že súhlasné vyhlásenie oboch vodičov, ani samotné vyhlásenie jedného z nich o tom, že nehodu zaviniel, sa nepovažuje za preukázanie nároku voči odporcovi. Z vykonaného dokazovania nevyplýval jednoznačný priebeh škodovej udalosti, svedkovia sa nezhodli v opise dopravnej nehody, navyše vodič nákladného vozidla vo svojej výpovedi uviedol, že zavinenie nehody z jeho strany bolo v zázname o

dopravnej nehode uvedené z dôvodu, že to tvrdil vodiča Š. F.. Odporca konštatoval, že i naďalej zotrúva na svojich vyjadreniach prezentovaných v priebehu prvostupňového konania a má za to, že pri likvidácii škodovej udalosti postupoval správne.

Odvolačí súd preskúmal vec v rozsahu a medziach dôvodov odvolania (§ 212 ods. 1 O. s. p.), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2) keďže sa nejednalo o prípad, v ktorom by bolo potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie, nejednalo sa o konanie vo veciach porušenia zásady rovnakého zaobchádzania, nariadenie pojednávania si nevyžadoval ani dôležitý verejný záujem, vo veci súd prvého stupňa nerozhodol bez nariadenia pojednávania podľa § 115a O. s. p. a dospel k záveru, že odvolanie navrhovateľa nie je podané dôvodne. Súd prvého stupňa riadne zistil skutkový stav veci, keď vykonal dokazovanie v rozsahu potrebnom na zistenie rozhodujúcich skutočností (§ 120 ods. 1 O. s. p.), výsledky vykonaného dokazovania správne zhodnotil (§ 132 O. s. p.) a na ich základe dospel vo vzťahu k uplatnenému nároku k správnym skutkovým a právnym záverom, ktoré v napadnutom rozhodnutí aj primerane odôvodnil (§ 157 ods. 2 O. s. p.).

Podľa § 212 ods. 1 O. s. p. odvolací súd je rozsahom a dôvodmi odvolania viazaný.

V súvislosti s podaným opravným prostriedkom navrhovateľa považuje odvolací súd za potrebné ako prvoradé uviesť, že rozsah prieskumu vykonaného v rámci odvolacieho konania je zásadne daný odvolaním (§ 212 ods. 1 O. s. p.), podľa ktorého je odvolací súd viazaný návrhom odvolateľa, ktorý zahŕňa v sebe jednak kvalitatívnu ako i kvantitatívnu stránku a sám odvolateľ si spravidla určuje rozsah, v akom má byť napadnuté rozhodnutie odvolacím súdom preskúmané a dôvody, z ktorých má byť preskúmané. Na základe uvedeného odvolací súd preskúmaval rozsudok súdu prvého stupňa len čo do dôvodov odvolateľa obsiahnutých v podanom odvolaní.

V prejednávacom prípade súd prvého stupňa ustálil, že v prípade vymrštenia kamienka (resp. kamienkov) spod kolies idúceho motorového vozidla na ceste sa jedná o škodu spôsobenú okolnosťami, ktoré majú pôvod v prevádzke motorového vozidla, pri vzniku ktorej sa prevádzateľ nemôže svojej zodpovednosti zbaviť (§ 428 Obč. zákonníka). Správnosť tejto súdom prvého stupňa prijatej úvahy nebola odvolacími dôvodmi napadnutá.

Zásadným dôvodom pre zamietnutie návrhu navrhovateľa bola súdom prvého stupňa prijatá úvaha o tom, že navrhovateľ riadne nepreukázal nárok v zmysle § 15 ods.1 zák.č. 381/2001 Z.z.. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla. V podanom odvolaní bola navrhovateľom spochybnená výlučne vecná a právna správnosť tejto úvahy.

Podľa § 4 ods. 1 zák.č. 381/2001 Z.z.. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla poistenie zodpovednosti sa vzťahuje na každého, kto zodpovedá za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla uvedeného v poisťnej zmluve.

Podľa § 4 ods. 2 cit. zákona poistený má z poistenia zodpovednosti právo, aby poisťovateľ za neho nahradil poškodenému uplatnené preukázané nároky na náhradu

- a) škody na zdraví a nákladov pri usmrtení,
- b) škody vzniknutej poškodením, zničením, odcudzením alebo stratou veci,
- c) účelne vynaložených nákladov spojených s právnym zastúpením pri uplatňovaní nárokov podľa písmen a), b) a d), ak poisťovateľ nesplnil povinnosti uvedené v § 11 ods. 6 písm. a) alebo písm. b) alebo poisťovateľ neoprávnene odmietol poskytnúť poisťné plnenie, alebo neoprávnene krátil poskytnuté poisťné plnenie,
- d) ušlého zisku.

Podľa § 4 ods. 3 cit. zákona poistený má z poistenia zodpovednosti právo, aby poisťovateľ za neho nahradil príslušným subjektom uplatnené, preukázané a vyplatené náklady zdravotnej starostlivosti, nemocenské dávky, dávky nemocenského zabezpečenia, úrazové dávky, dávky úrazového zabezpečenia, dôchodkové dávky, dávky výsluhového zabezpečenia a dôchodky starobného dôchodkového sporenia, ak poistený je povinný ich nahraďiť týmto subjektom.

Podľa § 4 ods. 4 cit. zákona poistený má právo, aby poisťovateľ za neho poskytol poškodenému poistné plnenie v rozsahu podľa odseku 2, ak ku škodovej udalosti, pri ktorej táto škoda vznikla a za ktorú poistený zodpovedá, došlo v čase trvania poistenia zodpovednosti, ak tento zákon neustanovuje inak.

Podľa § 15 ods. 1 cit. zákona náhradu škody uhrádza poisťovateľ poškodenému. Poškodený je oprávnený uplatniť svoj nárok na náhradu škody priamo proti poisťovateľovi a je povinný tento nárok preukázať.

K zásadnému odvolaciemu dôvodu navrhovateľa o tom, že súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam (§ 205 ods. 2 písm. d/ O. s. p.) odvolací súd konštatuje, že citovaný odvolací dôvod je v súdnej praxi vykladaný tak, že musí ísť o také skutkové zistenia, na základe ktorých súd prvého stupňa vec posúdil po právnej stránke a ktoré nemajú v podstatnej časti oporu vo vykonanom dokazovaní. Skutkové zistenia nezodpovedajú vykonaným dôkazom, ak výsledok hodnotenia dôkazov nie je v súlade s § 132 O. s. p., a to vzhľadom na to, že súd vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo z prednesov účastníkov nevyplývali, ani inak nevyšli počas konania najavo, alebo opomenul rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané, alebo vyšli počas konania najavo. Nesprávne sú aj také skutkové zistenia, ktoré súd prvého stupňa založil na chybnom hodnotení dôkazov. Typovo ide o situáciu, kde je logický rozpor v hodnotení dôkazov, prípadne poznatkov, ktoré vyplývajú z prednesov účastníkov, alebo ktoré vyšli najavo inak z hľadiska závažnosti (dôležitosti), zákonnosti, pravdivosti, eventuálnej vierohodnosti alebo ak výsledok hodnotenia dôkazov nezodpovedá tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z ustanovení § 133 až § 135 O. s. p. Odvolací súd v prejednávanej veci dospel k záveru, že uvedený odvolací dôvod nie je naplnený. Rozhodnutiu súdu prvého stupňa, ktorým zamietol návrh navrhovateľa na uloženie povinnosti zaplatiť mu sumu 471,12 euro spolu s 9% ročným úrokom z omeškania ročne za obdobie od 23.3.2012 do zaplataenia nemožno vytknúť, že by vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo z prednesov účastníkov nevyplývali, ani inak nevyšli za konania najavo, že by opomenul niektoré rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané, alebo že by v jeho hodnotení dôkazov bol logický rozpor, prípadne že by výsledok jeho hodnotenia dôkazov nezodpovedal tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z ustanovenia § 133 až § 135 O. s. p. alebo, že by na zistený skutkový stav aplikoval nesprávne zákonné ustanovenia alebo použité zákonné ustanovenia nesprávne vyložil.

K námietkam navrhovateľa je treba uviesť, že z výsledkov vykonaného dokazovania (t.j. z obsahu v konaní predložených listinných dôkazov - záznamu o dopravnej nehode, zápisu o obhliadke vozidla, faktúry č. 12010, listu odporcu zo dňa 28.3.2012, 2.5.2012 a 3.7.2012, listu navrhovateľa zo dňa 16.4.2012 a 5.6.2012, poistného spisu poistníka JAMADOS s.r.o., výsluchov navrhovateľa a v konaní vypočutých svedkov V. K. a C. I.) nie je možné bez akejkoľvek pochybnosti vyvodiť existenciu príčinnej súvislosti medzi prevádzkou motorového vozidla značky W. Q., E.: I. XXXCI (ktorého majiteľom je spol. JAMADOS s.r.o.) a škodou na čelnom skle osobného motorového vozidla zn. Š. F., E.C.: D. XXXJV (ktorého majiteľom je navrhovateľ) a ktoré v čase udalosti (19.1.2012) riadil svedok V. K. (syn navrhovateľa). Uvedené znamená, že úvaha súdu prvého stupňa o riadnom nepreukázaní nároku na náhradu škody uplatnenej poškodeným (navrhovateľom) voči poisťovateľovi (odporcovi) je vecne a právne správna.

Odvolací súd poznamenáva, že dôkazným bremenom sa rozumie procesná zodpovednosť účastníka za výsledok konania; jeho zmyslom je umožniť vydať súdu rozhodnutie i v tých prípadoch, kedy výsledky hodnotenia dôkazov neumožňujú súdu prijať ani záver o pravdivosti tejto skutočnosti, ale ani záver o tom, že by bola nepravdivá. V sporovom konaní, kde strany stoja proti sebe a majú opačný záujem na výsledku konania, povinnosť tvrdenia a dôkazná povinnosť zaťažuje každú zo sporových strán v úplne inom smere. Je totiž vylúčené, aby preukázanie rovnakých skutočností mohlo privodiť v sporovom konaní rozhodnutie v prospech navrhovateľa a zároveň i v prospech odporcu. Každá zo strán má tak v závislosti na hypotéze právnej normy plne samostatnú povinnosť tvrdenia a dôkaznú povinnosť (§ 101 ods.1, § 120 ods.1 O.s.p.). Uvedené znamená, že za stavu, kedy jeden z dvoch navrhovateľom označených priamych účastníkov škodovej udalosti (ktorých okruh vyplýval i zo záznamu o dopravnej nehode) v priebehu výsluchu pred súdom spochybnil opis a priebeh škodovej udalosti uvedený v zázname o dopravnej nehode a i zavinenie škodovej udalosti z jeho strany, ležalo dôkazné bremeno na jednoznačnom preukázaní príčinnej súvislosti medzi prevádzkou motorového vozidla značky W. Q., E.: I. XXXCI (ktorého majiteľom je spol. JAMADOS s.r.o.) a škodou na čelnom skle osobného motorového vozidla zn. Š. F., E.: D. XXXJV (ktorého majiteľom je navrhovateľ) v čase udalosti (19.1.2012) práve

na navrhovateľovi. Pokiaľ navrhovateľ v podanom odvolaní poukazuje na pochopiteľnosť dôvodov, pre ktoré si vodič nákladného vozidla po 2 a štvrt roku presne nepamätal ako k udalosti došlo, odvolací súd sa s jeho názorom nestotožňuje. Z výsluchu svedka C. I. vykonaného pred súdom prvého stupňa dňa 3.4.2014 totiž vyplýva, že označený svedok si na okolnosti udalosti zo dňa 19.1.2012 pamätal a jednoznačne uviedol, že o tom, že mal „rozbiť osobnému autu okno sa dozvedel od vodiča auta, ktoré ho predbehlo a ktorý mu to po vystúpení z vozidla povedal...“ a „... v zápise to uviedli preto, lebo to vodič motorového vozidla tvrdil“.

Pokiaľ odvolateľ v odvolaní namieta, že napadnuté rozhodnutie spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci, odvolací súd uvádza, že právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav. O nesprávnu aplikáciu právnych predpisov ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery. V posudzovanom prípade s odvolaním sa na obsah už uvedeného odôvodnenia, odvolací súd považuje skutkové zistenia súdu prvého stupňa za úplné a ich právne posúdenie súdom prvého stupňa za správne.

Na základe uvedeného odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa ako vecne správny podľa § 219 ods.1,2 O.s.p. potvrdil.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol podľa § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 142 ods. 1 O.s.p. a v odvolacom konaní plne úspešnému odporcovi, ktorý náhradu trov konania v lehote podľa § 151 ods.1 O.s.p. nevyčíslil, právo na náhradu trov konania nepriznal. V danej veci bolo miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku oznámené v lehote najmenej 5 dní pred jeho vyhlásením na úradnej tabuli súdu (§ 156 ods.3 O.s.p.) a v súlade s ust. § 21 ods.2 zák.č. 36/2005 Z.z. v platnom znení o Spravovacom a kancelárskom poriadku bolo v rovnakej lehote zverejnené v elektronickej podobe na webovej stránke súdu.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je možné podať odvolanie.